

DRUHÁ TRÁVA MÁ LEDVINU JMÉNEM MARTIN!

Martin Ledvina hraje na kytaru stejně dlouho jako Druhá tráva existuje. Jeho první kapelou byla v patnácti Žabí stehýnka, později hrál v kapele Bluegrass Quintet, dokonce s dívčí skupinou Bány a naposledy v Brandejs Bands. Lano do Druhé trávy mu hodil Luboš Malina (se kterým natáčí jeho druhou desku) po výpovědi Pavla Maliny. Protože Martin je o generaci mladší než ostatní v kapele, často si z něho utahou, ale zatím to prý nevadí. Na konzervatoři, kterou studuje dva roky si oblíbil dějiny hudby a tím pádem dějiny vůbec. Dobře zpívá, ale v Druhé trávě je odsouzen k druhým hlasům. Dnes ve tři hodiny dorazil Martin do redakce a řekl nám na požádání několik drbů. Prvně z něj vyletělo, že "Lubošovo Malinovo prase normálně sežralo živou slepici". Potom se svěřil, že „dneska s nima hraje na píšťalu Sinead O'Connor a U2“, a že si vždycky chtěl zahrát s Bonem. Nicméně prozradil, že Druhá tráva má natočenou desku s Peterem Rowanem, a že na Lubošově Malinově nové desce budou kromě Davy Spillane hrát Béla Fleck, Tony Trischka, Točkolotoč, on a mnozí další (v hlavě mi zůstal ještě Zelenka ze Žlutého psa). Víc se nesluší prozrazovat (ani víc nevím), ale nakonec aktualitka: Martin hraje v bigbitové skupině Obrovská broskev. Dokonce prý budou hrát... ale to fakt nemám říkat. Skřítek

NOCTURNO: EVA HENYCHOVÁ ANEB VŠE O EVĚ

Eva je příjemná a milá a před koncerty obvykle tichá. Když tak koukáte, která z holek to asi tak je, je to určitě ta, o které jste si to nemysleli. Eva je nejkrásnější asi tak hodinu až dvě po západu slunce, krásně nasvícená pod Liduškou pod velikánskou vrbou na břehu rybníka. Kdyby Evu znal František Kožík, nenapsal by Jezerní růži, ale Jezerní dámu. Eva studuje (pokud už nedostudovala, ale určitě ji nevyhodili) Ježkovu konzervatoř v Brně, doprovází se na kytaru a zpívá prostě výborně. Myslím, že loni jsem napsal, že Eva je taková telčská Loreena McKennitt, tak to letos klidně a hrdě opakuju, protože si to myslím. Po Druhé trávě pod Liduškou v trávě (absolutní rým!) můžete poležet a popřemýšlet o Eviných textech. Nejsou jednoduché, ale o to jsou krásnější. Lahůdka pro poetické duše. Snad jsem to moc nepřeslal, ale ony ty texty moc sladké nejsou, možná vůbec, takže trocha cukru neuškodí. Skřítek

SERIÁL K VÝSTAVĚ VE VĚŽI: Z ČEHO JE SVĚT JANA KŘENA II

Vzhledem k výstavě neobyčejných obrazů ve věži svatého Ducha nám připadá důležité seznámit Vás s jejich autorem, Janem Křenem narozeným v blízké Mysliboři. Tak jako jeho obrazy byl i on neobyčejný a neobyčejnost je nejkrásnější vlastností člověka.

"Rodiče museli dělat v poli, táta onemocněl na mrtvici. Tak jsem zůstal doma a měl na starost celé to hospodářství. To byla dřina. Ale mě to bavilo. Tak jsem si k tomu přibral i to šlechtění. To si nedovedete představit, co to bylo za nesmysl. To byla spousta práce. Dělal jsem to několik let, sehnal jsem si k tomu literaturu, ale pak jsem toho musel nechat, i když jsem měl pocit, že se mi jednou podaří zkřížit pšenici se žitem. Ale to se musí dělat ve velkém." "A jak jste se dostal k malování?" "To jsem uměl odvždycky, už jako děčko, ale tehdy mě to nezajímalo. Nechal jsem toho. K tomu jsem se vrátil, až když mě dotlačili do družstva." "To bylo kdy?" "V roce padesát šest. Tehdy se dělalo dvanáct hodin denně. Stroje nebyly, všechno se rozbilo, tak se muselo pořád dělat rukama. Maloval jsem vždycky v noci. Ale ze začátku samý křesťanský věci. Jiný jsem nesměl." "Proč?" "No, byla tady moje babička, maminka, žena. Říkali mi: když už maluješ, tak něco pořádného, Kalvárii, svatou Ludmilu a tak. Ale jednou jsem namaloval obraz, jmenovalo se to Pavouk na jevišti, taková ženská figura olejovkama na papír, měl jsem to tady v kuchyni a přišel sem zrovna jeden výtvarnej kritik, to bylo někdy v šedesátém roce. Viděl to a povídá: Chlape, ta seš dobrej! Pak se šel podívat i na ty nábožný věci, ale o těch neřekl nic. Ony byly takový spíš romantický. Tak od té doby jsem směl malovat i jiný věci. Ale já v boha věřím. Dokonce hned dvakrát. V křesťanskýho a pak v toho svýho."

Napsal Tomáš Feřtek pro časopis Reflex č.22, vyšlo 28.5. 1998 (pokračování zítra)

Zpravodaj připravili Puntík a Skřítek a zítra bude mmj. o čajovně, smrtící epidemii a tak dále.

Neděle 2.8.98

trávnový

Z P R A V O D A J

HOSTINA NA ZÁMKU: ZBYLA JEN PAPRIKA

Po loňském fau pax (průšvih) s nedostatkem vína, se nám letos nic podobného neopakovalo. Víno došlo, ale později než před rokem. Všeho bylo dosti a překvapením byly talíře salámů a zeleniny nošené zpátky do kuchyně, protože už nikdo nechťel jíst. Přesto se Jupp odvážil poznamenat: "Hostina začala ve chvíli, kdy bylo snědno poslední sousto." Každý měl kde sedět a každý měl před sebou přinejmenším ták s nakrájenými chleby. O zahájení a přípitek se postarala „velká trojice“ festivalu, Iva Denčevová, Václav Jehlička a Medvěd Kolář. Dobrá, řeknu to: chybělo šampaňské, ale i tak bylo všeho dosti a z kuřat

BULVÁR: ŽELEZNÝ NÁM TO SEŽRAL

Po všem, co do nás hustí TV Nova, jsme se večera konečně dočkali spravedlivé odplaty. Nasadili jsme na to Bílou paní s tradiční krupičnou kaší a podle pozorovatelů panu Železnému opravdu chutnala. Olizoval se zejména, když si myslel, že už se nedíváme. Nejméně deset svědků může komukoliv potvrdit, že nám to ředitel Novy spolkl. Bohužel, až po skončení hostiny nás napadlo, že nám na to mohl skočit ještě dokonaleji: kdyby jsme do kaše nenápadně zamíchali naviják. No, tak s navijákem až příště. Velký informátor

VZÁCNÍ HOSTÉ HODOVÁNÍ

Včerejší hostinu ozdobila účast několika známých tváří, přičemž Vladimíra Železného tady určitě mnohý z Vás nečekal. Michal Žantovský je v Telči už několik dní. I tak bylo překvapivé, že si měl s panem Železným co povídat. Účast senátora a starosty pana Václava Jehličky byla jaksí samozřejmostí. Ozdobou pak byly moderátorky televizního diskusního pořadu Na hraně. Ať nám Lucie s Alenou prominou, ale jejich přijetí si přečtete až v titulcích včera natočeného pořadu, který prý bude vysílán ještě v srpnu.

zbyly jen kosti. Skupina Tabard výborně navodila renesanční atmosféru a jejich nečekané kompletním pokračovatelem byl Cimbal Classic se sadou lidovek (aby si nevystříleli všechny pecky, když hrajou ve čtvrtek). Bílou paní letos Matěj pojal víc do tajemna než obvykle, takže rozdávání kaše asistovalo snad patnáct panošů a panošek, kteří osvětlili setmělé nádvoří svícemi. A Matěj hrál na dudy. Českomoravská hudební společnost rozproudila krev ve všech, které už nebylo sedět, takže před pódiem vznikla velice pohyblivá změť těl. Českomoravská si na rozdíl od Cimbal Classicu všechny pecky vystřílela, ale žádný strach: včerejší trojka Radek Pobořil (akordeon), František Černý (kytara) a Karel

Holas (housle) bude v pátek na zimáku posílena o dudy, bicí a vůbec rockovější zvuk. Takže to dopadlo dobře a ohňostroj Ivana Martínka byl jedním z nejdelších a největších jaké jsem kdy viděl (velký točik byl prostě mrožil!). Teď ještě, aby všem dobře vytrávilo a dojedlo se deset kilo nakrájených paprik, které nakonec jediné zbyly. Skřítek

Běh Terryho Foxe

Krásná houslistka fídlá do kroku a had běžců se plazí zámeckým parkem. Proud kapel zůstal na náměstí až do večera nepřerušen.

BĚH TERRYHO FOXE

8.00 Pořadatelé urputně vstávají a vydávají se z internátu na náměstí propěkané ranním sluncem. Muži staví bránu, ženy připravují registrační stoly. 9:00 Začíná hrát kapela, moderátor se chápá mikrofonu a přicházejí první běžci. Registrují se, oblékají bílá trička a čelenky. 9:30 Matěj a Pája se převlékají do černých kostýmů a skládají běžcům do cesty tisíce černých zpěvníků Krylovy Rakoviny. Symbolika je zřejmá: startující běžci "rakovinu" pěkně pošlapou, protože taková choroba si nic jiného nezaslouží. 9:55 Přípravy vrcholí. Hlavní organizátoři závodu předstupují. Hovoří kanadská velvyslankyně a starosta Václav Jehlička, který závod vzápětí odstartuje. 10:01:13 Start. Čtyři sta osmdesát dva běžců (482 + psové) vyráží opřekot. Černě oděný Matěj se kácí pod nohama běžců. Na černých zpěvnících Rakovina zůstávají stovky otisků bot. Na černě oděné Páje také. Had těl v bílých tričkách prchá z náměstí horní branou. 10:27:03 Zchvácená Šiška vpadá do redakce. Pes Lucina právě vyhltila půl kbelíku vody a chroptí v koutě. Propocení pořadatelé se vracejí s úsměvy a samolepkami. Vyhráli všichni, ale jeden telčský borec přece jenom všem utekl. Celkem bylo vybráno 26 651 koruna na boj s rakovinou. 15:43 Skřítek s Puntíkem si řekli, že by bylo dobré, napsat něco o ranním běhu Terryho Foxe. 16:03 Hotovo! 19:00 Vychází nový Zpravodaj!!!

Puntík a Skřítek

KNIHKUPECTVÍ PAŘÍZEK

K čajovně patří dobrá kniha, neboť i ona, nejen čaj, přináší klid v duši a jakés takés vyrovnání se světem. Libor Pařízek má před telčskou čajovnou takových vyrovnávacích knih plné stoly a já sám jsem tam dnes ukořistil Carterovu *Školu malého stromu*. Poslední ze všech! Pokud čtete esoteriku, mystiku, beatniky, východní filosofii nebo třeba povídky Vaška Koubka, máte šanci objevit poklad. Skřítek

Prázdniny v Telči

Komenského 30 JIHLAVA

066/22622

Stěžujte si na nás na naší adrese!

VELKÝ INFORMÁTOR

■ **Zuzana:** "Jdu se opýtatí..." **Medvěd:** "Komu říkáš tati?" **Zuzana:** "Co? Já se jdu zeptat..." **Medvěd:** "Vždyť jsi říkala, že se jdeš opít."

■ Jáchym Jasoň chodí do čajovny na sezamové bonbóny. Každý bonbón však vydrží jen půl hodiny a tak Jáchym navštívuje čajovnu každých 30 minut, v dlani nese korunu padesát na jeden bonbón. Včera odpoledne, aby si pochoutku obzvlášť vychutnal, posadil se v čajovně na polštářek.... a probudil se za dvě hodiny.

■ Eda zvaný Aladin ke spánku bonbón nepotřebuje a ušetří tím každou půlhodinu korunu padesát. Prostě si sedne v jídelně za stůl, bang hlavou na desku a chrní.

■ Režisér Roman Vávra (Co chytneš v žitě) natáčel dnes šot o Druhé trávě do televizního hudebního pořadu „60“. To nemá být vtipné, ale zajímavé.

■ Druhá tráva přichází do redakce k akreditaci. **Renata:** Kolik toho chcete? Kolik máte těch manželek, milenek a toho všeho? **Luboš Malina:** Co je to manželka? Váš V.I.

MAŤO V TELČI

Maťo není čínsky ani vietnamsky „maso“, ale legendární nikdynepořadatelakamarád Maťo ze Slovenska, který se objevil nakrátko v redakci, aby nám přinesl báseň (zironičtěl) a přiblížil svoji haluškovou akci, kterou hodlá rozšířit příští rok. „Si můj kvietok a ja som kvietok tiež. Sme dva kvietky, ale to je na hrob, vieš?“

VESELÁ PŘÍHODA ZE STADIONU

Stalo se předevčírem na pivním večírku. Dvojice mladých lidí pokoutně pozorovala povědomého muže v bílé košili. **Ona:** "Je to von." **On:** "Ale není. Co by tady dělal." **Ona:** "Ale je mu dost podobnej." **On:** "To jo, ale von to není." V tom jde kolem Medvěď. **On:** "Hele, pane Medvěde, že támhle ten není ten komu je podobnej?" **Medvěd:** "To víš, že ne, co by tady dělal." **Ona:** "To je von. Jdi se ho zeptat." **On:** "Pane, pane, počkejte. My si myslíme, že vy jste jeden, kterému jste dost podobnej." **Muž v bílé košili:** "Ale nejsem. Já jsem Beránek. Já mám na náměstí hospodu." **On:** "Tak vidíš, že to není von." **Ona:** "Ale jste mu dost podobnej." **Muž v bílé košili:** "No, to jo. To mi říkají všichni." **On:** "Tak vidíš, že to nebyl von." **Ona:** "No jo, ty máš vždycky pravdu." A teď vtipná pointa na závěr: kdo byl "von"? Byl to von nebo nebyl? Byl. Michal Žantovský! V.I.

DRUHÁ TRÁVA

V roce 1992 bylo opravdu napínavé čekat jak bude nová skupina Druhá tráva znít, protože jejich Telčský koncert byl teprve jejich druhým koncertem vůbec, takže si ho nenechal ujít ani legendární banjista Tony Trischka. Dnes už je jisté, že Druhá tráva patří po několika vydaných albech a mnoha cestách po USA k tomu nejlepšímu na naší hudební scéně. Každý rok přijedou o něco lepší a o překvapení nebývá nouze. Robert Křesťan (kytara, zpěv), Luboš Malina (banjo, housle, saxofon), Luboš Novotný (dobro) a Jíra Meisner (basová kytara) si někdy před půldruhým rokem našli nového kytaristu Martina Ledvinu, který nahradil Pavla Malinu zaneprázdněného rodinou a jejími podniky. Dnešním „spešl“ hostem bude kromě Davy Spillane americký bubeník Adam Weissman z Kalifornie. Po loňském CD *Pohlednice* vydala letos Druhá tráva exportní nahrávku *Czechmate*, která obsahuje výběr toho nejlepšího (a anglicky nazpívaného) z dosavadní tvorby skupiny. Z dalších desek: *Druhá tráva*, *Revival*, *Starodávny svět*, *Live* nebo *Naper se a pukni* Luboše Maliny. Skřítek

DAVY SPILLANE

Když jsme s Matějem Davyho Spillane slyšeli poprvé (bylo to v Telči na poslechovce Ireny Silence Příbylové), ocitli jsme se v nebi. Dudy, na které hraje, zvané

uillean pipes, jsou ze všech dud nejrůstější. Spillane dudy sám vyrábí a při poslední návštěvě slíbil, že si dá nad pracovní stůl plakát Prázdnin v Telči (údajně jsou ty ozdobné konce pišťal u jeho dud podobné telčským věžím!). Ještě před tím, než Davy

vystoupil v Praze a v Brně společně s Druhou trávou, prosllechlo se, že natáčí CD s Lubošem Malinou, která je stále s napětím očekáváno (z fotky v MF Dnes jsme konečně zjistili, jak Davy vypadá). CD Druhé trávy *Pohlednice*, kde Davy Spillane hostuje, jistě znáte, takže snad něco o jeho další (ve skutečnosti ovšem hlavní) tvorbě. Jméno Davy Spillane najdete na mnoha kompaktních discích nejruznějších hvězd světové hudby. S Kate Bush nahrával na album *Sensual World*, s Mikem Oldfieldem naposledy na keltském CD *Voyager*. S Alanem Stivellem spolupracoval na několika skladbách CD *Again*. Flétny a dudy natáčel na desky Sinéad O'Connor, se kterou od zítřka koncertuje v USA, zahrál si s irskými U2 a mnoha dalšími. Nezaměnitelný zvuk jeho dud a fléten jste mohli slyšet i v kině, pokud jste viděli nejnovější adaptaci *Bouřlivých výšin*, filmy *Rob Roy* nebo *Michael Collins*. Zvěsti, že Davy nahrával i pro *Statečné srdce* nebo *Titanic* nemohu tak úplně vyvrátit, přestože jeho jméno na albech nefiguruje. Vyšly totiž i další soundtracky z těchto filmů, které jsem zatím nezkoumal. Jisté je, že to nejlepší z Davyho Spillane najdete na deskách Davyho Spillane, kde nehraje skladby jiných autorů jako ve filmech ani nehraje, nýbrž je sám autorem většiny skladeb. V roce 1988 vydal se svým bandem album *Out Of The Air*, na kterém se keltské motivy mísí s prvky jazzu, rocku a blues. Stěžejní je CD *Pipedreams* (1991), které milovníkům irské muziky opravdu zní jako sen. *Eastwind* (1992) nabízí skladby evropského východu, a kromě Andyho Irvinea na něm hostuje i maďarská zpěvačka Martha Szebestyen. Všechna tato alba vyšla v Irsku u Tara Records, takže šance na jejich sehnání je malá, ale naděje umírá poslední. V roce 1994 vydal Spillane u Sony Music poklidné album *A Place Among The Stones*, s Máire Brennan (Clannad) hostující v titulní písni. Zatím poslední Davyho projekt lze s trochou štěstí zakoupit i u nás. Letos vyšlé CD *Calman The Dove* natočil s harfenistkou jménem Seavurna Stevenson. Ještě štěstí, že americká manažerka Druhé trávy je zároveň manažerkou Davyho Spillane, a že Luboš malina zvaný Máčinka má s Davyem dobrý vztah (muzikantský). Po mnoha telefonátech a faxech se tedy dnes večer vyplní jedno z našich přání, které jsme si vlastně ani nepřáli, protože nás ani nenapadlo, že by to bylo vůbec možný tohleto. Davy Spillane na nádvoří zámku v Telči. Jinak: můžete vyslovovat „Spilejn“, ale Davy sám říká „Spilán“. Skřítek